14 Jaar No. 47. — 's HERTOGENBOSCH. — Donderdag, 21 April, 1842

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM QUID VETAT?
Horatius.

ABONNEMENTS-PRIJS
Voor de Stad, ƒ 12-
Franco per post, » 14-.

(Verschijnende driemalen ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag)

ADVERTENTIEN.
15 cent de regel
behalve 35 cents zegel.

TURKIJE.

Sir Strafford Canning heeft aan de Porte eene nieuwe eisch ingediend, voor de beleediging, welke men den kanselier van den engelschen consul van Damas had aangedaan; maar de porte, wel verre van zijn verzoek te bewilligen heeft hem geantwoord, dat zij reeds een rapport over deze zaak ontvangen had, van zijnen vizier Moustapha Pacha, en dat zij daar meer geloof aan hechtte dan aan dat van eenen onder-consul.

— SMYRNA 24 Maart. Wij ontvangen uit Alexandrie tijdingen uit Beyrouth van den 8 dezer maand. Volgens onzen Korrespondent waren de zaken in Syrie op dezelfde hoogte; dat wil zeggen, dat de christenen nog altijd en aan de slechte behandelingen der Drusen blootgesteld, en genoodzaakt waren het grootste gedeelte van den berg te verlaten. Zij hebben Dair-el-Kamar, Bet-Mai, Babda, Farsima, Ouedi en eene menigte andere dorpen verlaten, alwaar zij onophoudelijk door hunne eeuwige vijanden gekweld werden. Zij dwalen bij talrijke troepen, en aan alles gebrek lijdende, in de vlakten van Beyrouth en Seyde rond. Hunne toestand is inderdaad medelijdenswaardig.

De Drusen, bepalen zich niet met de christenen van den Libanon, hunne vermetelheid te doen gevoelen; maar iedereen heeft reden om over hen te klagen, zonder daarvan de Turken zelven uit te zonderen die niet onverschillig kunnen zijn aan de buitensporigheden, welke door deze soort van halve barbaren zijn begaan. De vreemdelingen hebben ook veel te lijden van eenen stand van zaken, die niet lang meer zal kunnen aanhouden, zonder de ernstigste oneenigheden voor de landen en voor het gouvernement zelven.

NOORD-AMERIKA.

Men heeft in Engeland berigten uit New-York van den 19den Maart, die over 't algemeen als gunstig worden beschouwd. Er heerscht nog wel onder de massa der bevolking van de Vereenigde Staten over het vraagstuk betrekkelijk de noord-oostelijke grenscheiding, het gebeurde met de *Creole*, het regt van onderzoek, enz. groote opgewondenheid tegen Engeland, — in de slavenhoudende staten, die, gelijk men weet, dertien in getal zijn en dus juist de helft van het aantal leden van het bondgenootschap uitmaken, was men wel meer dan ooit besloten om niets toe te geven wat zulk een levensvraagstuk als de slavernij der negers betrof, — maar desniettemin meende men zich te mogen vleijen, dat lord Ashburton, de nieuwe Britsche zaakgelastigde, die nog niet te New-York was aangekomen, maar aldaar van uur tot uur verwacht werd, er in zou kunnen slagen, om eene minnelijke schikking tot stand te brengen. Natuurlijk was echter daartoe toegevendheid van weerszijden een volstrekt vereischte.

Volgens dezelfde berigten begonnen zich kenteekenen van verbetering in den toestand der geldmarkt op te doen. De banken van Philadelphia hadden den 18den hare betalingen in gereed geld hervat. De wetgeving van Virginia had maatregelen genomen, om zulks ook in dien staat binnen twee maanden te doen plaats hebben. Voor de wetgeving van den staat New-York is eene wet aanhangig, strekkende om aldaar eene geldleening tegen de rente van 7 percent te sluiten.

INDIE.

Mgr. Bonand, vicarius apostoliek van Pondichéry, schrijft onder dagteekening van den 10 Feb. 1842 aan eenen zijner vrienden.

„Ik heb onlangs het naburige gedeelte van Salem bezocht; ik heb er slechts 4 dagen kunnen verblijven, en aan 1163 personen het H. Vormsel toegediend. . . . . .

„ Ik geloof dat Indie, binnen korten tijd eene voor de Godsdienst gelukkige verandering zal ondergaan. Daar de Engelschen, ingevolge bevelen van Engeland afgezonden, opgehouden hebben mede te werken tot de heidensche afgodendienst, en niet meer toelaten, dat hunne soldaten daarbij tegenwoordig zijn, hebben zij den besten weg gekozen, om de pagoden te doen instorten, zonder de vooroordeelen te stooten. Nu moeten dezelve noodzakelijk ter oorzake van het klimaat, en bij gebrek van reparatie spoedig vervallen, met dezelve zal het heidendom, deszelfs pracht en luister verliezende, ook verzwakken. Wij zouden hier vele, aan de wereld en aan zich zelven afgestorvene priesters noodig hebben, om het evangelie met vrucht aan de heidenen te prediken. Hoe meer ik het land doorloop, hoe meer ik ondervind, dat wij niet al dat goed doen, dat wij zouden kunnen en moeten doen."

DUITSCHLAND.

Uit eene statistieke opgave der kloosters van Zwitserland blijkt, dat de kantons van Bale, van Schaffhauzen, Appenzell, Vaud en Geneve geene kloosters hebben. Neuchatel heeft een gasthuis van Capucijnen. Het Wallisserland telt negen kloosters, waarvan er verscheidene zich eerst gevestigd hebben sinds 1815, onder and eren het huis der Jesuiten. In Tessin telt men er niet minder dan 28; in Turgau 11. Argau had er evenveel voor de vernietiging, welke de groote raad daarstelde. Berne telt 2 vrouwen kloosters te Porrentrui; Zurich heeft alleen het klooster van Rheinau.

— Men verzekert dat 3 der Religieusen van den grooten Saint-Bernard gedurende den laatst verloopen winter door de koude bezweken zijn.

— De Keizer van Rusland heeft, op voordragt van een zijner Ministers, vergunning verleend tot het slechten der vestingwerken van St. Petersburg, en bevolen de plaats daarvan in een park te herscheppen.

— BERLIJN 11 April. Z. M. heeft eenige dagen geleden het kabinets bevel geteekend, dat de Staats commissarissen van alle provincien tegen de maand Augustus te Berlijn bijeen roept. De Minister van staat heeft bevel ontvangen om de wetten en de voordragten, die aan het onderzoek dezer vergadering zullen worden onderworpen, in gereedheid te brengen. Dit is de eerste maal dat in Pruissen gedeputeerden van alle deelen van het Koningrijk bij elkander zullen beraadslagen.

— Het schijnt, dat men zich over de voornaamste geschillen betrekkelijk de toetreding van Hanover tot de *Zollverein* verstaan heeft, en dat er eene commissie zal benoemd worden, om de bijkomende omstandigheden te regelen.

— Het schijnt zeker, dat de minister Rochow zijn ontslag bij den Koning heeft ingediend. Men voegt er bij, dat Z. M. dezelve heeft aangenomen en terzelfder tijd de Heer de Rochow tot ambassadeur van Pruissen bij de duitsche bondsvergadering benoemd heeft.

ENGELAND.

Men leest in het *Australasian Chronicle* van den 5 Oct. 1841, dat de Protestantsche missionarissen van Nieuw-Zeeland van het Evangelie, dat zij verkondigen, goed partij hebben weten te trekken, indien men er ten minste over oordeelen kan uit het volgende staaltje van hunne pretentie in de verdeeling der landerijen. De Heer William-Williams heeft ongeveer 670 morgen land voor zijn aandeel gehad, maar dit is slechts eene kleinigheid bij het aandeel van den Heer Hendrik Williams deze heeft 11,245 morgen gehad. Hetzelfde blad voegt er bij, dat op de lijst der missionarissen, welke hun deel der landerijen aangevraagd hebben, noch de naam des Bisschops, Mgr. Pompalier, noch de naam van eenig ander zijner onderhoorige geestelijken wordt aangetroffen.

— In eene der zittingen is door den heer W. S. O'Brien aan Sir R. Peel gevraagd, of de Ministers voornemens waren H. M. aan te raden den heer O'Connell, als lord maire van Dublin, insgelijks tot den rang van baronet te verheffen, hoedanige onderscheiding onlangs den lord maire van Londen, den heer Pirie, te beurt is gevallen. De eerste Minister heeft zich echter niet gehouden geacht op deze vraag een uitsluitend antwoord te geven. Men zal zich herinneren dat de verheffing van den heer Pirie in den adelstand daarop gegrond is, dat hij de betrekking van lord maire der hoofdstad tijdens de doopplegtigheid van den Prins van Wallis bekleedde.

— Opmerkelijk is het, dat de *Times*, een der voornaamste tolken der behoudende partij, die aan de voorgedragene belasting op de inkomsten slechts zeer voorwaardelijk zijn zegel hecht en in de gevolgen daaruit aan den minister peel eene reeks van moeijelijkheden voorspelt, thans beweeren wil, dat die staatsman voor het voorstellen van dezen maatregel redenen heeft, die hij niet heeft kunnen of willen zeggen. Dit blad dringt dan ook op de aanneming der wet aan, enkel uit hoofde van het vertrouwen, hetwelk men in eenen staatsman als sir Robert Peel stellen moet.

SPANJE.

Een nieuw decreet vordert de stipte uitvoering van een vorig decreet van vervolging tegen de geestelijkheid gerigt in het jaar 1841. Het beveelt de burgerlijke autoriteiten een hatelijk toezigt over het gedrag der geestelijken. Een der artikels beveelt, dat men de pastoors in hunne bedieningen moet verwijderen, die de zaak van Karel V zijn toegedaan geweest, en die, zoo zegt het, niet wettiglijk gerehabiliteerd zijn.

— MADRID, den 9 April. Er is slechts eene stem zoowel binnen als buiten het congres: een handelstractaat tusschen Engeland en Spanje zou de dierbaarste belangen van het laatstgenoemde vernietigen, en het land wil wijzigingen der tarieven in het belang van den uitvoer naar het buitenland: alzoo was de opinie, welke door bijna al de redenaars bij de discussie over het voorstel van den Heer Sanchez Silva werd te kennen gegeven. De gezanten van Catalonie, van Andalusie, van Castilie, van Valencie en van Arragon, hebben allen in denzelfden geest gesproken.

Wat het wetsontwerp aangaat om de betrekkingen van Spanje met het hof van Rome te regelen, hiervoor deed de president der commissie de Heer Olozaga zijne collega's niet bijeenkomen. Het schijnt de bedoeling van het gouvernement te zijn de kwestie onbepaald uittestellen. Men geeft voor, dat bij eene zeer vriendelijke bijeenkomst onlangs tusschen den regent en den Aartsbisschop van Toledo gehouden, deze laatste die Spanje wilde verlaten indien er geene toenadering plaats had, er in toegestemd heeft om zijn vertrek uittestellen. Het niet slagen der inzigten van den Heer Alonzo, minister van eeredienst en van justitie, de aanlegger van het ontwerp is waarschijnlijk de oorzaak der bevestiging van het gerucht der waarschijnlijke demissie van dezen minister.

— Men gaat in Spanje steeds voort met de

wier geloof aan iedere vrees zoowel als aan ieder beder wederstand biedt, te kerkeren en te veroordeelen. — De wettige gouverneur van het diocees van *La Calzada* is gevangen gezet, omdat hij aan de burgerlijke magt zijne medehulp tot de goedkeuring der certificaten geweigerd had; zijne verklaring over dit ontwerp bevatte intusschen de overtuigendste bewijzen van de gehoorzaamheid der geestelijkheid aan de magt der Koningin, en zijne uitdrukkingen overschrijden zeker niet hetgeen eene jaloersche maar billijke magt zou moeten voldoen. Talrijke vervolgingen op andere plaatsen tegen de eenvoudige pastoors en vicariussen gerigt bewijzen al te duidelijk dat dezelve tegen het onderwijs zelf en tegen de belijdenis van het Katholijk geloof gerigt is, en iedereen vervolgt, die getrouwheid aan den H. Stoel van Petrus betoont; men zou aan de taal der christenen het woord Rome, het zinnebeeld der eenheid van de kerk, willen ontzeggen.

— Naar men zegt heeft de regent nooit in eene diepere afzondering geleefd dan thans; geene bijeenkomsten, geene banketten, geene feesten. Men had op het Paleis van Buena Vista, toebereidselen tot een feest gemaakt: dezelve hebben echter geene gevolgen gehad.

— De municipaliteit van Barcelona, getrouw aan hare gewoonten, heeft zich niet bepaald met tegen de nieuwe wet der ayuntamientos te protesteren, zij heeft ook aan de andere municipaliteiten eene circulaire gezonden om hen over te halen haren tegenstand na te volgen.

FRANKRIJK.

De *Ami de la Religion* merkt aan, dat, zoo de Koningin Isabella van Spanje Célibataire blijft, dit niet zal te wijten zijn, aan de bemoeijenissen van velen, die er op uit zijn, om haar eene partij te bezorgen. In Engeland schijnt men er voor te zijn om haar een Coburg te bezorgen. In Duitschland zou men wel een prins uit het huis van Beijeren willen doen optreden. Hare Tante Charlotta zou gaarne haren oudsten zoon den hertog van Cadix met H. M. zien huwen. In Frankrijk wilde men liever een der prinsen van het huis van Orleans daar plaatsen. Het is waarschijnlijk, dat Espartero en Arguellis haar voogd ook iemand in het oog hebben. Eindelijk het is zeer natuurlijk, dat Maria-Christina ook iets te zeggen zal willen hebben in de keus van haren toekomstigen schoonzoon: zoo dat het duidelijk is, dat ten minste kandidaten niet zullen ontbreken, daar ieder den zijnen heeft, uitgenomen de prinses zelf.

Intusschen de Coburgsche familie is zoo gelukkig in huwelijken, dat, zoo de fortuin haar ten deze niet verlaat, zij ook hier welligt weder de kroon zal spannen.

— De Heer Dupanloup heeft zijnen cursus van gewijde welsprekendheid in het groot amphiteater der Sorbonne op den 15 dezer moeten openen.

— De paketboot de *Pharamond* den 10 van Algiers vertrokken, is den 13 te Marseille aangekomen:

Verschillende geruchten liepen te Algiers bij het vertrek van den *Pharamond*. Eenigen zeiden, dat Abd-el-Kader gevangen genomen was, anderen, dat niet Abd-el-Kader door den generaal Lamorcière gevangen genomen was, maar wel zijn beminde Kalifa, de stoutste zijner officieren: eindelijk verzekerde men dat het Arabisch opperhoofd zich slechts omsingeld bevond. Deze geruchten verdienen echter nadere bevestiging.

Te Algiers had men nog geen berigt over den krijgstogt welke de gouverneur generaal in de vlakte van Cherchell bestuurt. Het personeel der administratie van de plaatsen Medeah en Milianah was te Blidah, waar hetzelve de terugkomst van den gouverneur afwachtte. Iederen avond bemerkte men te Blidah de vuren der bivouakken die zich meer en meer verwijderden.

De generaal Bugeaud was naar Cherchell vertrokken, van waar hij den 9 zou terugkeeren.

Eene vrij hevige schok, veroorzaakt door eene aardbeving heeft zich in den nacht van den 9 op den 10 doen gevoelen.

— Men schrijft uit Straatsburg den 12 April:

Heden heeft de eerste onderneming tot eene regtstreeksche vaart tusschen Holland en Straatsburg plaats gehad; Schipper J. B. Bau, van Menz, die den 10 Maart met eene lading van 189 tonnen suiker van Amsterdam vertrokken is, moet heden of morgen in onze haven binnenkomen.

Dit is de eerste maal, dat de koopwaren, die met zulk een vaartuig vervoerd worden in den tijd van eene maand van Holland te Straatsburg zullen aankomen. Wij hopen dat de resultaten dezer reis van dien aard zullen zijn, dat zij den koophandel en zeevaart zullen aanmoedigen om eene dienst tot stand te brengen, waarbij onze stad het grootste belang heeft, voor al door de nieuwe betrekkingen met Holland. —

— De bevolking van Bastia is in schrik en verslagenheid gedompeld door vier moorden, die in minder dan acht dagen tusschentijds onder verschrikkelijke omstandigheden zijn bedreven geworden. Omtrent vijf en twintig dagen geleden werd een bloedverwant van den kommandant der citadel door verscheiden geweerschoten nedergeveld bij klaar lichten dag op het midden van het marktplein en in het bijzijn van meer dan dertig personen, die verschrikt de vlugt namen, uit vrees van den een of anderen dag geroepen te worden als getuigen van een tooneel, hetwelk men daar te lande nimmer straffeloos kan verhalen.

Niet lang daarna, viel een zwak en onverweerbaar wezen, eene vrouw, op de opene markt, onder de slagen van eenen woesten moordenaar, zonder dat iemand gevonden werd, die moeds genoeg bezat, om den booswicht te grijpen die gerustelijk naar het gebergte week, nadat hij dit gruwelstuk had gepleegd.

Eindelijk beroofde een woestaard, met pistool en ponjaard gewapend, twee zijner landgenooten, in een druk bezochte straat van het leven en verwijderde zich met zijn schuitje, doordien ontsteltenis en draling hem gelegenheid laten om het gevaar te ontwijken. —

NEDERLAND.

's HERTOGENBOSCH 18 April. Ter gelegenheid zijner H. Wijding tot Bisschop van *Emmaus* in de Kathedrale kerk binnen deze Stad, heeft zijn Hoog Eerwaarde de Heer *H. den Dubbelden* de aanzienlijke som van drie honderd gulden, voor de behoeftigen alhier, ter beschikking gesteld van het kollegie van Regenten over de Godshuizen en den Algemeenen Armen, uit welke gelden de oude personen in het oude Mannen en Vrouwenhuis, en aan de bestedelingen in het huis van Liefde in den loop dezer week eenen vrolijken avond bezorgd, en ongeveer 1800 brooden aan de behoeftigen ingeschreven, zonder onderscheid van kerkelijke gezindheden, zal worden uitgedeeld.

Men verneemt tevens dat door zijn Hoog Eerwaarde, volgens zijne gewoonte bij feesten, ook brood aan den Armen te S. M. Gestel, in welke Gemeente hij zijn verblijf heeft, heeft laten uitdeelen.

— Men schrijft uit Oostburg, dat de Leden der Muziek-Societeit van St. Cecilia binnen Aardenburg voorleden Dingsdag hunnen beminden Pastoor Zwijsen met eene luisterrijke Serenade vereerd hebben, bij gelegenheid, dat deszelfs Hoog Eerwaarde Broeder tot Bisschop van Gerra, en coadjutor van het oud-bisdom van 's Bosch benoemd is.

's GRAVENHAGE den 17 April.

— Met leedwezen verneemt men, dat de heden uit Berlijn ontvangen berigten nopens den toestand van Z. M. Koning Willem Frederik, graaf van Nassau, minder gunstig zijn. Morgen zal Hoogstdeszelfs adjudant, baron van Omphall, die zich sedert eenigen tijd in deze residentie bevindt, naar Berlijn vertrekken.

— Naar men verneemt zijn de militaire autoriteiten door het Departement van Oorlog aangeschreven, dat men bij de aanneming van vrijwilligers voor de koloniale dienst niet op zeer geringe gebreken zal zien, mits zij geacht kunnen worden de physieke geschiktheid te bezitten om bij het leger te dienen.

— Heden morgen is er een courier uit Berlijn aangekomen.

Na dat gisteren vrij gunstige tijdingen uit Berlijn waren ontvangen, betrekkelijk den toestand van Z. M. Koning Willem Frederik, graaf van Nassau, is heden morgen per estafette een brief van H. K. H. mevrouw prinses Albert aan het paleis van Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden aangekomen, die de hoop, welke men op eene gunstige wending der zieke meende te kunnen voeden, op eene zeer verontrustende wijze te leur stelt. De berigten, namelijk, zijn van zulk eenen aard, dat Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden geen oogenblik gedraald heeft om zich nog heden naar Berlijn te begeven, ten einde, is het mogelijk, zijnen waardigen Koninklijken Vader nog levend te vinden. Z. K. H. heeft heden namiddag ten drie ure vergezeld van Hoogstdeszelfs adjudant, den kapitein ter zee van den Bosch, de reis naar Berlijn aanvaard. De heer van Otterloo, 's Prinsen particuliere secretaris, was bereids derwaarts vertrokken.

's GRAVENHAGE, den 18 April.

Hunne Majesteiten de Koning en de Koningin, als mede HH. KK. HH. de Prinsen Alexander en Hendrik der Nederlanden, Prinses Sophia en de Erf-Groothertog van Saksen-Weimar zijn uit Amsterdam in deze residentie teruggekeerd.

— HELVOETSLUIS den 18 April. Heden middag ten 12 uur is het Fregatschip 's HERTOGENBOSCH Kapitein J. J. Westervoen van Meeteren wel in Zee gezeild.

Wij ontleenen uit een Vlugschrift, hetwelk te Tilburg is uitgekomen, het volgende, betreffende de plegtige wijding van Mgr. Joannes Zwijsen Bisschop van Gerra i. p. i.

Tilburg den 18 April.

De plegtige wijding van den Hoogeerwaarden Heer J. Zwijsen tot Bisschop van Gerra *in partibus* heeft gisteren werkelijk in de Kerk het Heyke alhier met buitengewonen luister plaats gehad. Is de Bisschopswijding, als kerkelijk feest beschouwd, reeds hoogst merkwaardig voor den nadenkenden Christen, zooveel te meer werd thans de aandacht van de inwoners van Tilburg op deze belangrijke gebeurtenis gevestigd, daar zij hunnen geliefden en verdienstelijken herder, die zoo veel goeds onder hen stichtte, tot die bisschoppelijke waardigheid zagen verheffen. Geen wonder dat ieder onzer stadgenooten zich dan ook als om strijd beijverde, zijne gehechtheid en erkentenis aan den Eerw. Prelaat te betoonen door zooveel mogelijk bij te dragen om den luister van dezen heugelijken feestdag te verhoogen.

Eergisteren avond waren reeds een aantal aanzienlijke vreemdelingen in de Stad gekomen om de plegtigheid bij te wonen. De Hoogeerwaarde Heeren Mgr. van Wijckerslooth, Bisschop van Curium, welke de wijding zou verrigten, de adsisterende Bisschoppen Mgr. J. A. Paredis Bisschop van Hirene, en Mgr. J. T. Laurent, Bisschop van Chersonesus, benevens Mgr. H. den Dubbelden, Bisschop van Emmaüs, en Mgr. J. van Hooydonck namen hunnen intrek in het Bisschoppelijk verblijf.

Ten negen ure des morgens was de kerk reeds met een groot getal geloovigen vervuld. De stedelijke schutterij en eenige manschappen der marechaussée waakten zoo binnen als buiten de kerk voor de noodige rust en orde.

Het geheel inwendige der kerk was met smaak versierd. Talrijke draperien, uit nationale kleuren gestrengeld, daalden uit het plafond tot op de kapiteelen der kolommen neder, welke mede met rood waren gedrapeerd. Tusschen de kolommen aan het altaar, en het orgel rustte het oog met welgevallen op sierlijke guirlandes, van frisch groen gevlochten en met kunstig gewerkte bloemen versierd, welke door eene Tilburgsche juffrenschaar, met niet minder smaak dan bevalligheid waren vervaardigd geworden en door hunne eenvoudige maar fraaije bewerking den optooi der draperien aanmerkelijk deden uitkomen. Voor het hoog altaar was eene met rood bekleedde en rijk versierde estrade getimmerd, waarop de plegtige ceremonien moesten geschieden, en van welke men met 10 trappen in de middengang der kerk afdaalde. Boven het hoog altaar bevonden zich, eene afbeelding der bisschoppelijke attributen, eene door engelen gedragen kroon, alsmede het volgend opschrift bij wijze van cronicum.

ARA PARATA VoCat: FaVet et tUrba:
Ipsa ViDetUr
CUI petIt ImponI nosse tIara CaPut. (*).

Achter het altaar was mede eene roode draperie aangebragt met gouden sterren bezaaid. Het geheel leverde dus een prachtig en indrukwekkend gezigt op.

Omstreeks 9 ure kondigde het klokgelui den aanvang der plegtigheid en het oogenblik aan, dat de optogt zich van het bisschoppelijk verblijf naar de kerk op weg zou begeven; de volgende orde werd hierbij in acht genomen:

a.) een brigadier en 6 man der rijdende artillerie.

b) het muzijk van de congregatie van St. Cecilia, voorafgegaan door een smaakvol versierden standaard, waarin het beeld van de beschermheilige des Broederschaps, geschilderd door wijlen onzen verdienstelijken stadgenoot A. de Lelie, prijkte.

c.) twee pelotons schutterij.

d.) de leden der driegilden St. Joris, St. Dionysius en St. Sebastiaan, met hunne banieren en eigenaardige attributen.

e.) de bij den optogt genoodigde autoriteiten en voorname personen, waaronder men opmerkte den Edel [illegible]

(*) Het getooide altaar noodigt ons uit: het volk juicht: de mijter schijnt zelf te weten, op wiens hoofd hij wenscht geplaatst te worden.

Mogenden Heer Mr J. A. Mutsaers, Lid van de 2de Kamer der Staten-Generaal.

f.) de leden van den Edel Achtb. Raad dezer stad

g.) de leden van het Kerkbestuur.

h.) de hooge geestelijkheid: bestaande uit de Hoogeerwaarde Bisschoppen van Curium, Hirene, Chersonesus en Emmaüs, hebbende in hun midden den te wijden Bisschop Mgr. Joannes Zwijsen. Naast hunne Hoogeerw. bevonden zich de WelEd. Gestr. Heeren J. N. Diepen, Majoor kommandant der schutterij en J. Schummer, Luitenant der marechaussées, beiden te paard.

i.) een peloton schutterij; en

k.) tot sluiting van den optogt, een detachement der rijdende artillerie.

Van de Pastorij tot aan de Kerk waren de straten met welig groen versierd. Uit alle publieke gebouwen en huizen van particulieren wapperden vreugdevlaggen, waarvan sommige met op de plegtigheid toepasselijke attributen beschilderd waren.

Voor de ingang der kerk was eene eerepoort opgerigt met het volgende opschrift:

WEN ECHTE PRIESTERZIN
ZICH AAN VERDIENSTE PAART,
ZOO IS DE BISSCHOPSSTAF
GEWIS HET BEST BEWAARD,

Na dat de optogt aan de groote kerkdeur gekomen was, werden de Hoogeerwaarde prelaten aldaar door de eerw. geestelijkheid ontvangen en binnen geleid.

Treffend, onvergetelijk voor Tilburgs ingezetenen was het oogenblik, dat Mgr. de Bisschop van Gerra met den mijter op het hoofd en de staf in de hand door de twee adsisterende Bisschoppen van Hirene en Chersonesus geleid, de geheele kerk doorging en voor het eerst den Bisschoppelijken zegen aan het volk gaf:

Diepe godsvrucht en aandoening lagen gedurende de geheele plegtigheid op het gelaat van den geachten Wijdeling uitgedrukt; de kudde, zoolang door Hem als Pastoor gehoed, vestigde, van eerbiedig gevoel doordrongen, hare blikken onafgetrokken op de heilige verrigting. Overal heerschte stichting, rust en orde.

Eene fraaije muzijkmis heeft den luister der plegtigheid aanmerkelijk verhoogd. Wij moeten hierbij gewag maken van een eenstemmig: *o salutaris* gecomponeerd door den Heer F. Camauer, en door hem zelven bij deze feestelijke gelegenheid, met veel gevoel gezongen. Dit muzijkstuk is door den talentvollen toonkunstenaar aan Mgr. den Bisschop van Gerra opgedragen.

Na den afloop der plegtigheden, keerde de optogt op dezelfde wijze als vóór de plegtigheid naar het Bisschoppelijk verblijf terug. Onderweg zegende de nieuwgewijde Bisschop de talrijke menigte. Aan de pastorij gekomen, wachtte een aantal kleine meisjes in het wit gekleed, en met bloemen omkransd, de Hoogeerwaarde Geestelijkheid op; strooide bloemen voor haren voet en ontving mede den zegen.

Ten slotte moeten wij nog vermelden, dat, in den nacht vóór de plegtigheid door den kundigen ijzergieter J. A. Merkx eene gedenkpenning is geslagen, gegraveerd door *Em. Louis*, waarop het wapen van Mgr. den Bisschop van Gerra en op de keerzijde het volgend opschrift prijken:

De dankbare Stad Tilburg aan* Joannes Zwijsen *tot Bisschop van Gerra-gewijd den 17 April 1842.

MENGELWERK.

Wij vinden in den *Ami de la Religion* eene korte, belangrijke beschrijving van de zending, welke Mgr. Rosati, Bisschop van St. Louis, namens den H. Stoel te Haïti vervuld heeft. Wij hebben dezelve geheel over genomen:

PARIJS. Op het oogenblik, waarin men de geheele maatschappij door de staatkunde, en de vooringenomenheid der materieele belangen in beweging, of wel door den maalstroom der vermaken en van het voorbijgaand tijdelijk genot medegesleept ziet; is het troostend voor den christen om zijne blikken op het schouwspel te doen rusten, dat hem de voortplanting des geloofs en de bekommering van den algemeenen vader der geloovigen voor het waarachtig en duurzaam geluk der menschen aanbieden. Van dezen eeuwigen stoel, door den God-mensch gesticht, doet de Paus onophoudelijk de stem der waarheid hooren, die overal henen dringt, tot aan de uiterste grenzen der aarde altijd even zacht en welwillend weergalmt, en op die wijze de schapen, tot de schaapskooi weet terug te brengen, die door het ongeluk der tijden en omstandigheden, meer misschien dan door hunne eigene schuld daarvan waren afgedwaald. Deze korte bemerkingen zijn ons ingeboezemd geworden, terwijl wij een geloofwaardig persoon aan ons de omstandigheden hoor den verhalen, welke men zal lezen over de reis, van een prelaat die in de Katholijke wereld even bekend is door zijne apostolische werkzaamheden, als door zijne persoonlijke deugden.

Mgr. Joseph Rosati Bisschop van Saint Louis (vereenigde staten van Amerika) zich in 1841 te Rome bevindende, en op het punt staande om naar zijn diocees te vertrekken, ontving van den Heiligen vader de missie om zich naar Haïti (eertijds St. Domingo) te begeven, om zich met het gouvernement van deze republiek te verstaan, ten einde in overeenstemming met hetzelve, in de herstelling der kerkelijke hierarchie te voorzien, en de godsdienst zaken in dit land te regelen.

De prelaat, voorzien van de noodige magt, vertrok den 30 October laatstleden naar Nieuw-York en Philadelphia. In deze laatste stad wijdde hij zijnen coadjutor, Mgr. Peter Richard Kenrick, die zich dadelijk op weg begaf om de teugels der administratie van het diocees van St. Louis in handen te nemen.

Mgr. Rosati keerde naar Nieuw-York terug en den 15 Januarij scheepte hij zich met den abt Cessant, zijn Secretaris, op eene Amerikaansche brik in, naar Port-au-Prince, de zetel van het gouvernement van Haïti, waar hij den 29 derzelfde maand aankwam.

Het zou moeijelijk zijn de algemeene vreugde af te schilderen welke hier heerschte, toen de tijding in de stad verspreid werd, dat er een afgezant van den H. Stoel was aangekomen. Nauwelijks was Mgr. Rosati aan de pastorij afgestapt, of eene menigte personen van alle rangen kwamen om den prelaat te zien en zijnen zegen te ontvangen.

Den 31 verkreeg hij audientie bij den President der republiek, en werd door dezen magistraat met al de achting en eerbied, die men zijn persoon, en de dubbele waardigheid, die hij bekleedde verschuldigd was, ontvangen. Na den brief gelezen te hebben, welken de gezant hem van wege den H. Vader ter hand stelde, betuigde de President hem, hoezeer hij getroffen was over het treffende blijk van belangstelling, hetwelk de algemeene vader der geloovigen hem in deze omstandigheid toonde. Hij voegde er bij, dat de standvastigheid waarmede de H. Vader zich over het geestelijk welzijn en het heil zijner kinderen van Haïti bezig hield, hem als President verpligtte, om met ijver aan de vaderlijke inzigten van den Paus mede te werken, en dat hij dien ten gevolge eene commissie zou benoemen om met den gezant over het doel zijner reis te handelen. De president zeide nog aan den Prelaat, dat hij overtuigd was dat de godsdienst den hechtsten steun der staten uitmaakte; dat het volk van Haïti opregt katholijk was; dat deze natie de godsdienst beminde en daarvan zoo wel als hij de behoefte gevoelde. Tot bewijs hiervan noemde hij de vergeefsche missiën der Protestanten op en deed opmerken dat de Protestantsche tempel alleen door niet-katholijke vreemdelingen bezocht werd.

De commissie, welke onmiddelijk benoemd werd, bestond uit vijf leden, die allen kundige wel opgevoede en aan de zaken gewende personen waren, en die allen de hevigste begeerte te kennen gaven, om eindelijk op eene hechte en geregelde wijze de godsdienstzaken geschikt te zien, waarvan zij nooit dan met eerbied spraken. Na drie zittingen, waarin de opregtste getrouwheid heerschte, en waarin de Prelaat altijd met de grootste achting behandeld werd, besloot men tot een concordaats ontwerp hetwelk door den afgezant en door de leden der commissie geteekend werd, en door Mgr. Rosati aan den H. Vader zou vertoond worden. De President zal van zijnen kant eenen gemagtigde naar Rome zenden, alwaar het concordaat bepaaldelijk moet gesloten worden.

De tijding dezer lang gewenschte schikking, was eene oorzaak van algemeene vreugde. Eenige dagen daarna noodigde de President den Prelaat om aan een prachtig banket deel te nemen waarbij meer dan honderd dertig personen tegenwoordig waren, onder wien zich de consuls van Frankrijk en Engeland en de voornaamste burger- en militaire officieren der republiek bevonden. De gezant was aan de regterhand van den President gezeten. Bij het einde van den maaltijd stelde de gezant den volgenden toast in:

Aan den Heiligen vader. Paus Gregorius XVI! God schenke hem eene lange reeks van jaren tot voorspoed der kerk en tot geluk van de christen wereld! Deze wensch vond eenen weerklank in alle harten, en alle stemmen juichten denzelven toe. De gezant stelde daarop den volgenden toast in: *Aan den President en aan den voorspoed der republiek van Haïti.* Verscheidene der notabelste burgers wilden insgelijks Mgr. Rosati bij zich ontvangen.

Doch niet alleen van de inwoners van Haïti ontving de gezant van den H. Stoel gedurende zijn verblijf te Port-au-Prince bewijzen van genegenheid en medewerking, in het belang der missie. Wij hebben hem hooren zeggen, dat hij nooit het goede onthaal zou vergeten, hetwelk de franschen, die in deze stad gevestigd zijn hem aangedaan hebben en vooral de edele en beminnelijke dienstvaardigheid waarmede de Heer Levasseur, consul generaal van Frankrijk hem op den dag zelven van zijnen terug keer naar het hotel van het consulaat bezocht. De Heer Levasseur stelde zijn huis en zijn rijtuig ter beschikking van Mgr. Rosati: dit laatste vooral was aan den Prelaat in dit land waar de warmte zoo buitengewoon en het loopen zoo moeijelijk is, van het grootste nut.

De prelaat het verlangen te kennen gegeven hebbende om de twee corvetten te bezoeken, die zich in de haven bevonden, verzelde de consul-generaal hem in het vaartuig dat de commandant van de *Berceau* gezonden had om Mgr. Rosati af te halen. De kerkvoogd werd aan boord van de *Berceau* door den Heer Lartigues en aan boord van de Circé, door den Heer Riccard, derzelver wederzijdsche kommandanten, ontvangen.

Alle militaire eer werd den prelaat aan boord van beide schepen bewezen, die hem bij zijn vertrek met twaalf kanonschoten begroetten, terwijl de geheele ekwipadje met ontdekten hoofde stond.

Toen de zaken van Mgr. Rosati geëindigd waren en hij zijn voornemen om naar Europa terug te keeren bekend gemaakt had, bood de consul-generaal hem aan om deze reis aan boord van de *Berceau* te doen, welks commandant zijn vertrek uit hoogachting nog eenige dagen uitstelde om eenen zoo eerbiedwaardigen passagier aan boord te hebben. Deze laatste wilde de wijding der olie nog verrigten die op het eiland ontbrak.

Deze plegtigheid had plaats in de parochie kerk op den 17 Februarij. Op den zondag daar aan volgende, diende de prelaat het H. Vormsel toe aan 448 volwassen personen, wier heilige ijver, vroomheid en stille aandacht hem grootelijks stichtten en troostten. De kerk was te klein om de menigte te bevatten, die gekomen was om zijne onderrigtingen te hooren.

Eindelijk, daags voor het vertrek wilde de consul-generaal van Frankrijk bij al de achting, die hij aan dezen waardigen bisschop betuigd had, nog een nieuw bewijs van zijne belangstelling en welwillendheid voegen, door Mgr. Rosati, de commandanten der twee corvetten, de consuls der verschillende mogendheden van Europa en verscheidene andere aanzienlijke burgers der stad Port-au-Prince bij zich aan tafel te verzoeken. Nog denzelfden avond, begaf de prelaat zich aan boord van de korvet de *Berceau* waar hem door den consul-generaal en den kommandant Lartigues eene zoo edelmoedige gastvrijheid was aangeboden geworden, en den volgenden dag zeilde hij naar Frankrijk.

Men zou de eerwaarde prelaat zelven over dit punt met den toon van dankbaarheid en bewondering zich moeten hooren uitdrukken, om zich een juist denkbeeld te vormen van de hoffelijkheid, van de beleefdheid en van de achting welke alle officieren en manschappen van het schip en vooral de kapitein Lartigues hem gedurende den togt bewezen. Als vreemdeling, had de prelaat altijd met roem over de goede opvoeding en de beschaafde manieren der fransche officieren hooren spreken. » Maar zeide hij, men moet zich gedurende eene lange reis in onmiddelijke aanraking met hen bevonden hebben, om over de tucht, de netheid de geregeldheid van de dienst te kunnen oordeelen, die het bevel van den Heer Lartigues en zijnen staf kenmerken.

Daar de prelaat bijna altijd ziekelijk aan boord was, kon hij gedurende de reis de heilige mysterien niet vieren; maar op het Paaschfeest te Brest aankomende, en eenige dagen in quarantaine moetende blijven, droeg hij eene mis uit dankbaarheid aan God op, waarbij alle officieren en matrozen met eerbied en stichting tegenwoordig waren.

Zoodra men verlof kreeg om zich te ontschepen haastte de Pastoor van Brest zich om naar boord te gaan ten einde den Apostolischen reiziger de gastvrijheid aan te bieden, voorwien hij de meeste zorg droeg. De prelaat deed in den loop van den dag een bezoek bij den admiraal Grivel, zee-prefect van Brest, die hem met de verschuldigde eerbewijzingen ontving. Eenige ure

aarna toen Mgr. Rosa naar de pastorij was teruggekeerd, kwam de prefect hem een bezoek geven, en drong er zelfs op aan om nog eenige dagen te vertoeven. Maar de prelaat, geheel en al gehecht aan zijne pligten zag zich genoodzaakt naar Parijs te vertrekken, waar hij zich sedert drie dagen bevindt en tot den 17 April (zoo als men ons gezegd heeft) zal verblijven op welken tijd hij voornemens is weder naar Rome te gaan om den Heiligen vader verslag te doen, van de missie welke hem was toevertrouwd geweest, en aldaar de aankomst van den commissaris van Haïti aftewachten.

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie van den Noord-Brabander.

Het algemeen *Handelsblad*, waarin ik zoo dikwijls las, dat stukken, die ter plaatsing gezonden waren, geweigerd werden, omdat de Redactie zich met geene godsdienstige kwestien wilde inlaten, is van zijn principe afgegaan, en heeft in deszelfs nommer van 7 April ll. een protest opgenomen van den ex-Consul van Spanje, tegen de gebeden, welke door de kerk bevolen zijn om van den Hemel het ophouden af te smeeken der rampen, welke de kerk aldaar treffen. Hierbij een antwoord aan dien verwaanden ex-Consul, in het Fransch geschreven, om dat hij ook die taal gebruikt heeft, met verzoek hetzelve in uw blad te willen opnemen.

Monsieur le Chevalier José Saenz de Uraca, ex-Consul d'Espagne, vient de se lamenter auprès du public hollandais, à cause des prières que l'Eglise Catholique fait en ces jours, pour la prospérité de la réligion en Espagne, et ne peut pardonner à l'Eglise d'avoir appelé sa chère patrie: un malheureux pays. Pour prouver que Rome à tort, il fait cadeau au public Hollandais d'une traduction d'un décret d'Espartero *le grand homme que la nation Espagnole* S'EST CHOISI (!), publié à l'occasion que le Chef de l'Eglise Catholique à ordonné ces prières.

Il n'entre pas dans mon intention d'entamer ici une discussion sur les dissentimens qui existent entre la Cour de Rome et celle de Madrid. Libre aussi à M. le Chevalier de protester contre la qualification de *malheureux*, donnée à son pays; quoique l'histoire de l'Espagne depuis nombre d'années offre bien peu de pages heureuses. Nous connaissons d'ailleurs l'Espagnol. Malheureux, il ne veut pas se le faire dire; pauvre, il veut être noble. Mais nous demandons d'où M. le Chevalier tire le droit de venir jeter, lui étranger, devant du peuple Neerlandais, une insulte à la face, du Souverain-Pontife, et en Lui, à la face d'un million de Neerlandais? Qui l'a chargé de prendre la défense d'Espartero?

Les Catholiques souffrent déjà beaucoup des attaques de quelques protestants exaltés; ils élèvent quelquefois la voix pour répondre aux accusations portées contre leur Eglise, mais se ressouvenant qu'ils ont à faire à des Neerlandais, à des Compatriotes, à des frères, ils mettent dans leurs réponses une dignité et une modération, qui, non sans contraster singulièrement avec les attaques, ne leur sont point contestées, mais que leurs adversaires mêmes reconnaissent. Je ne sais pourtant s'il est nécessaire de garder les mêmes menagements envers un *étranger*, qui vient si brutalement insulter aux Catholiques, et je crois qu'on ne lui fait pas une injustice en lui disant: » M. le Chevalier, va-te-promener; si tu as envie de » t'indigner, va-t-en t'indigner à Madrid; si tu as » envie de mendier quelque faveur d'Espartero, va la » mendier à Madrid; si la démangeaison te prend d'in- » sulter au Pape, rends-toi auprès de tes semblables, » et joins ta voix aux vociférations des partisans de ton » grand homme? Le public Hollandais n'a pas besoin » de ton indignation, ni de ta fierté *d'hidalgo*, ni » de tes éclaircissements, ni de tes traductions, ni des » décrets de ton grand homme. Si c'est aux Catho- » liques Hollandais que tu t'es adressé, tu as perdu ta » peine; la voix de leur Pontife les appelle à la prière, » ils y volent; si c'est aux protestants, c'est encore » peine perdue; ils n'ont pas confiance dans de telles » prières, ils ne croient pas à l'efficacité d'un jubilé; » et la maladroite flatterie que tu leur jettes au nez, » de » alliée des Pays Bas" fera tourner le coeur à plu- » sieurs d'entre eux. Toi, M. le Chevalier, qui te » proclames un si grand ennemi de la discorde, ne » devrais pas venir la semer ici. Ou bien es-tu ja- » loux de la paix qui règne ici, en voyant la triste » situation dans la quelle se trouve CETTE *malheureuse* » *Espagne*. — Encore une fois, M. le Chevalier, va » te promener. . . . . à Madrid; et donne-toi la peine » en allant par Paris, de passer aux bureaux du » *Journal des Débats*, et d'y demander un exem- » plaire du numéro, dans le quel ce journal défend » la conduite de l'Archevêque de Paris, qui a déjà » publié dans son diocèse le jubilé par un mandement » admirable. — Bon voyage!!!

Wij laten hier dit stuk vertaald volgen:

Mijnheer, de ridder José Saenz de Uraca, ex-consul van Spanje, heeft zich bij het Hollandsch publiek beklaagd over de gebeden, welke de Katholijke kerk tegenwoordig voor de voortgang der godsdienst in Spanje houdt, en kan die kerk niet vergeven, dat zij zijn vaderland een ongelukkig land noemt. Om te bewijzen, dat Rome ongelijk heeft, biedt hij het hollandsch publiek eene vertaling aan van een besluit van Espartero, *den grooten man, dien de spaansche Natie voor zich* GEKOZEN HEEFT (!), bekend gemaakt bij gelegenheid dat het opperhoofd der Katholijke Kerk bevolen heeft deze gebeden te doen. —

Het ligt niet in mijn plan om hier de geschillen te onderzoeken, welke tusschen de hoven van Rome en Madrid bestaan. Het staat ook den Heer Ridder vrij, om tegen de benaming van *ongelukkig* die men aan zijn land gegeven heeft te protesteren; ofschoon in de geschiedenis van Spanje, sedert jaren, weinige gelukkige bladzijden te vinden zijn. Bovendien, wij kennen den Spanjaard: Al is hij ongelukkig; hij wil dit echter niet genoemd worden; al is hij arm, hij wil toch adelijk zijn. Maar wij vragen van waar de Heer Ridder, als vreemdeling, het regt haalt, om voor het Nederlandsche volk, den Paus en in Hem een millioen Nederlanders zoo openbaar te beleedigen? Wie hem belast heeft om de verdediging van Espartero op zich te nemen?

De Katholijken lijden reeds veel van de aanvallen van eenige heete protestanten; zij verheffen nu en dan hunne stem om aan de beschuldigingen, die men hunne kerk ten laste legt, te antwoorden; maar daar zij gedachtig zijn, dat zij met Nederlanders, met landgenooten, met broeders te doen hebben, geven zij hunne antwoorden met eene waardigheid en gematigdheid die op eene zonderlinge wijze van de aanvallen verschillen, en die hun door de tegenpartij niet betwist, maar zelfs toegekend wordt. Ik weet echter niet of het wel noodig is om dezelfde bescheidenheid in acht te nemen, jegens eenen vreemdeling, die op eene zoo onbeschaamde wijze de Katholijken beleedigt, en ik geloof, dat er niets onbillijks in zou gelegen zijn, als men zeide » loop heen, Mijnheer de Ridder; als gij lust hebt » om u te verontwaardigen, doe zulks te Madrid; in- » dien gij eenige gunst van Espartero wilt afbedelen, » doe dit dan te Madrid; indien u de lust bekruipt » om den Paus te beleedigen, begeef u dan bij uws » gelijken, en voeg uwe stem bij het geschreeuw der » aanhangers van uwen grooten man! De hollandsche » natie heeft met uwe verontwaardiging en trotschheid » met uwe verklaringen en overzettingen of met de » besluiten van uwen grooten man niets noodig. Indien » gij u tot de hollandsche katholijken gerigt hebt, is uwe » moeite te vergeefs geweest; de stem van hun Opper- » hoofd roept hen tot het gebed, en zij zijn dadelijk » bereid te gehoorzamen, indien gij u tot de Prote- » stanten gewend hebt, is zulks ook vergeefsche moeite; » zij hebben geen vertrouwen in zulke gebeden, zij » gelooven niet aan de uitwerking van een jubilé; en » de onhandige vleijerij, welke gij hun voor den neus » houdt, van » Bondgenoot van Nederland" zal ver- » scheidene van hen andere gedachten doen krijgen. » Gij Mijnheer de ridder, die u beroemt een zoo groot » vijand van tweedragt te zijn, moest de zelve hier niet » komen zaaijen. Of wel, zijt gij jaloersch over de » vrede, die hier heerscht, als gij de droevige toestand » beschouwt, waarin DAT *ongelukkig Spanje* zich » bevindt. — Nog eens, Mijnheer de Ridder, loop heen.... » naar Madrid; en geeft u de moeite, als gij over Parijs » gaat, om eens even bij het bureau van het *Journal* » *des Debats* aan te gaan, en daar een exemplaar te » vragen van het nommer, waarin dit blad het gedrag » van den Aartsbisschop van Parijs verdedigt, die reeds » in zijn diocees door een bewonderenswaardig mande- » ment het jubilé heeft aangekondigd. — Goede » reis!!!—

ADVERTENTIEN

∴ *'s Bosch den 15 April 1842.* — Heden overleden alhier, MARIA ADRIANA CORNELIA ELISABETH, oud bijna *zeventien maanden*, en PETER JOSEPH JOACHIM THEODOR oud *tien weken*, eenige kinderen van Mr. VAN DER DOES DE WILLEBOIS en A. C. M. LUIJBEN.

Door de benoeming van *E. VAN LIER*, als Onderwijzer te *Herpt* is in de gemeente *Oss* de bediening van ONDERMEESTER in de Openbare School opengevallen. Het voordeel daaraan verbonden is eene jaarlijksche toelage van *f* 150. Sollicitanten ten minste van den Derden Rang, worden verzocht zich vóór den *vijftienden Mei e.k.* in persoon of met vrachtvrije brieven aantemelden bij den Heere Burgemeester aldaar; degenen die in de fransche Taal en Toonkunst zijn ervaren zullen bij voorkeur in aanmerking komen.

Op Dingsdag den 3 Mei 1842, des voormiddags om 10 ure, zal de Notaris *MOLHUYSEN* te *Vught*, op Voorburg voor den Heer J. DIEPEN verkoopen:
211 Stuks extra zware en lange EIKEN BOOMEN
55 Stuks dito BEUKEN en 34 stuks dito MASTEN. — Alles staande nabij den Straatweg en geschikt voor Sluiswerken, Heipalen, Molen- Kuip- en Timmerhout.
Aanwijzing te bekomen bij den Tuinman op Voorburg te *Vught*.

De ondergeteekende zich bij het vertrek van zijnen Vader naar elders, in de gelegenheid gesteld hebbende, tot het leveren van BINNEN-JALOUSIEN of ZONGORDIJNEN even als die welke door zijnen vader worden vervaardigd, en tegen den civielsten prijs, heeft de eer het geachte publiek daar van te verwittigen, en zich in een ieders gunst aantebevelen.

A. A. DIJKER Junior,
ten Huize van den Heer A. KRIJBOLDER
in de Koorstraat te *'s Bosch*.

De Ondergeteekende heeft de eer het geacht publiek van *'s Hertogenbosch*, bekend te maken, dat hij met Mejufvrouw *LOUISA MOREL*, Hollandsche Zangeres een groot

CONCERT

zal geven, [illegible] bepaald en waarop hij voor de eerste maal zijne laatste COMPOSITIE zal uitvoeren, voor zijn vertrek naar *Rusland* en zijn laatste CONCERT in *Holland*.

A. Bontini
Virtuoos. Pianist.

Bij den Drukker en Uitgever dezes is verkrijgbaar gesteld:
Het PORTRET van den Hoogwaardigsten Heer Mgr. ZWIJSEN Bisschop van Gerra, vervaardigd door den Heer VAN DIJCK, Steendrukker te *Eindhoven*.
Dit PORTRET is binnen de randen groot: 55.41 Ned. duim en de prijs bij inteekening op Chinees papier. *f* 2,75.
Op Velijn papier. *f* 2.00.
Dat van den Hoogwaardigsten Heer H. DEN DUBBELDEN, Bisschop van Emmaus, Vicarius Apostoliek van het voormalig bisdom *'s Bosch*, zal, na afdruk van dat van Mgr. ZWIJSEN worden op steen gebragt.

Een BOVENHUIS te HUUR, bestaande uit drie KAMERS *Gemeubileerd* of *Ongemeubileerd*, met of zonder *Kost* of *Bediening*, bij fatsoenlijke lieden in *Engelen* hebbende het uitzigt op de Dieze. — Men kan ook het geheele HUIS met den MOESTUIN in HUUR bekomen. — Een en ander kan dagelijks aanvaard worden. — Adres onder letter J. aan de Drukker dezes brieven franco.

MARKT-BERIGT.
EINDHOVEN, den 19 April 1842.

De prijzen der granen zijn heden alhier geweest.

Rogge.	*f* 5.60.
Boekweit.	– 5.60.
Haver.	– 2.80.
Het Ned. pond Boter.	– 0,70.
De 4 — — roggebrood.	– 0.33.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN
BEURS VAN AMSTERDAM.
Heden, Maandag 18 April 4½ Ure.

W. S. 2½ pCt. 52[illegible] Dito 5 pCt 101[illegible] Kansbiljetten [illegible] Renteloos. [illegible] Synd. 4½ pCt. 98[illegible], Dito 3½ pCt. 77½, [illegible] 5 pCt. 99,[illegible] Ard. 85 p. st. 20, 19[illegible] Dito Coupons 26[illegible] [illegible] Uitg. 5[illegible] Oude Rusen. 105[illegible] Dito 4 pCt. 89[illegible] Metalliek. 10[illegible] Dito Bankacts. 6[illegible] Hamb. 40[illegible] Columb. 18[illegible] Peruvi. 13, [illegible]

Ter Drukkerij van D. A. A. DE ROOY, te *'s Bosch*.